

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

จากแนวคิดและทฤษฎีที่กล่าวไว้ในบทที่ 2 หลักเกณฑ์ในทางกฎหมายในบทที่ 3 ตลอดจนปัญหาที่ได้วิเคราะห์มาแล้วในบทที่ 4 จึงทำให้เห็นว่า ณ ปัจจุบันเทคโนโลยีมีการพัฒนาทำให้สิ่งเทียมอาวูรป็นนั้นมีความเหมือนจริงมากที่สุดและจะยังคงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่ในทางกลับกันกฎหมายที่ใช้บังคับกับสิ่งเทียมอาวูรป็นที่มีการพัฒนาอย่างรวดเร็วกลับเป็นกฎหมายที่มีการบัญญัติและบังคับใช้มานานมาก อีกทั้งไม่สามารถก้าวทันการพัฒนาสิ่งเทียมอาวูรป็นได้ ซึ่งผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาจากภาพข่าวต่าง ๆ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงต่างๆ พบว่าจำเป็นที่จะต้องมีการแก้ไขพระราชบัญญัติอาวูรป็น เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวูรป็น พ.ศ.2490 โดยควรต้องมีการกำหนดมาตรการการควบคุมสิ่งเทียมอาวูรป็น การขออนุญาตซื้อ การขออนุญาตพกพา ตลอดจนบทกำหนดโทษกรณีกระทำความผิดให้มีโทษเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากหากปล่อยให้มีการพกพาโดยง่ายแล้วย่อมทำให้ผู้ที่มีเจตนาที่ไม่บริสุทธิ์นำเอาสิ่งเทียมอาวูรป็นไปก่อเหตุต่างๆ ซึ่งจะกลายเป็นว่าปืนที่มีไว้เพื่อใช้เล่น เพื่อการศึกษาเมื่อนำไปใช้ผิดประเภทจะกลายเป็นอุปกรณ์ในการก่ออาชญากรรมดังที่ได้เห็นจากภาพข่าวแล้ว

บทสรุป

ปัจจุบันพบว่า การก่ออาชญากรรมไม่ว่าจะเป็นการข่มขู่ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ พบว่าคนร้ายใช้ปืนปลอมกันเป็นส่วนใหญ่เนื่องจากผู้เสียหายไม่ทราบว่าเป็นปืนจริงหรือปลอมเป็นเหตุให้ต้องหวาดกลัว ผลในทางกันข้ามคนร้ายเมื่อถูกจับได้ไม่ต้องกลัวว่าโทษจะหนักขึ้นเช่นการชิงทรัพย์ธรรมดาโทษก็อย่างหนึ่ง หากชิงทรัพย์โดยมีใช้อาวูรป็นโทษก็หนักขึ้นไปอีก

ตามร้านค้าแผงลอยในตลาดนัด พบว่ามีปืนปลอมจำหน่ายราคาไม่กี่ร้อยบาท ตามสภาพว่าสวยหรือไม่แข็งแรงหรือไม่และบรรดาวัยรุ่นชอบนำมาเหน็บที่เอวเหมือนต้องการให้คนอื่นที่พบเห็นว่าคิดว่าผู้ครอบครองสิ่งเทียมนั้นมีอาวูรป็นจริง นั่งซ้อนท้ายมอเตอร์ไซด์ตระเวนไปเรื่อย ๆ เจอตำรวจ ๆ ตรวจค้นพบก็ไม่มีความคิด

จากปัญหาดังกล่าวผู้ศึกษาขอเสนอ วิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการนำเอาสิ่งเทียมอาวูรป็นไปใช้ผิดวัตถุประสงค์โดยสรุปได้ดังนี้

ข้อเสนอแนะ

ผู้ศึกษาเห็นว่าตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 ควรมีการปรับปรุงแก้ไข ดัง

1. ด้านความหมาย

ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 4(5) เดิมที่บัญญัติว่า “สิ่งเทียมอาวุธปืน” หมายความว่า “สิ่งซึ่งมีรูปและลักษณะอันน่าจะทำให้หลงเชื่อว่าเป็นอาวุธปืน” โดยผู้ศึกษาเห็นควรให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมว่า

“สิ่งเทียมอาวุธปืน” หมายความว่า สิ่งซึ่งมีรูปและลักษณะอันน่าจะทำให้หลงเชื่อว่าเป็นอาวุธปืน เช่น ปืนบีบีกัน (BB Gun) ปืนที่ใช้เพื่อการศึกษา ปืนที่เป็นของเล่น ปืนไฟแจ๊ค ปืนที่เป็นของรางวัลไว้ใช้เพื่อเก็บสะสม หรือวัตถุซ่อนเร้นลักษณะที่ไม่คิดว่าเป็นอาวุธปืนและมีหลายรูปแบบ เช่น ไม้เท้าที่เป็นปืน, ปืนปากกา เป็นต้น

2. ด้านการควบคุมการทำ ซ้อม มี ใช้ สิ่ง หรือนำเข้า

2.1 ตามมาตรา 7 เดิม ที่บัญญัติในวรรคแรกที่ว่า “ห้ามมิให้ผู้ใดทำ ซ้อม มี ใช้ สิ่ง หรือนำเข้า ซึ่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืน” นั้น เห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมเป็นว่า

“ห้ามมิให้ผู้ใดทำการ ซ้อม มี ใช้ สิ่ง หรือนำเข้า ซึ่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืน รวมทั้งสิ่งเทียมอาวุธปืนหรือสิ่งที่ทำคล้ายคลึงอาวุธปืนและหรือวัตถุอื่นใดก็ตามที่ใช้เป็นปืนได้ซึ่งสามารถทำร้ายร่างกายถึงแก่ความตายได้ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนท้องที่หรือ

“ห้ามมิให้ผู้ใดทำการ ซ้อม มี ใช้ สิ่ง หรือนำเข้าสิ่งเทียมอาวุธปืนโดยไม่มีข้อยกเว้นใดๆ ทั้งสิ้น

2.2 ตามมาตรา 8 ทวิ เดิมที่บัญญัติในวรรคแรกว่า ห้ามมิให้ผู้ใดพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะ โดยไม่ได้รับใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัว เว้นแต่เป็นกรณีที่ต้องมีติดตัวเมื่อมีเหตุจำเป็นและเร่งด่วนตามสมควรแก่พฤติการณ์ และวรรคที่สองที่ว่า “ไม่ว่ากรณีใด ห้ามมิให้พาอาวุธปืนไปโดยเปิดเผย หรือพาไปในชุมนุมชนที่ได้จัดให้มีขึ้นเพื่อนมัสการ การรื่นเริง การมหรสพ หรือการอื่นใด” นั้น เห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมเป็นว่า

วรรคแรก “ห้ามมิให้ผู้ใดพาอาวุธปืนหรือสิ่งเทียมอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะ โดยไม่ได้รับใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัว เว้นแต่เป็นกรณีที่ต้องติดตัวเมื่อมีเหตุจำเป็นและเร่งด่วน”และ

วรรคที่สอง เป็นว่า “ไม่ว่ากรณีใด ห้ามมิให้พาอาวุธปืนหรือสิ่งเทียมอาวุธปืนไปโดยเปิดเผย หรือพาไปในชุมนุมที่ได้จัดให้มีขึ้น เพื่อนมัสการ การรื่นเริง การมหรสพ หรือการอื่นใด เว้นแต่บุคคลที่มีอายุไม่เกินยี่สิบปีบริบูรณ์ โดยต้องได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้”

อีกทั้ง ผู้ศึกษามีความเห็นว่าการกำหนดห้ามมิให้ผู้ใด สั่ง นำเข้า จำหน่าย หรือ ค้า ซึ่งสิ่งเทียมอาวุธปืน เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนท้องถิ่น ห้ามมิให้ผู้ใดทำ ซื่อ หรือมิไว้ ซึ่งสิ่งเทียมอาวุธปืน เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนท้องถิ่น และจำต้องกำหนดประเภทของ สิ่งเทียมอาวุธปืน ให้แน่ชัดว่าสิ่งใดควรได้รับการควบคุมไว้ในประกาศกระทรวง เหล่านี้เป็นต้น

2.3 ควรให้มีมาตรการทางกฎหมายหรือหลักเกณฑ์มาควบคุมการซื้อขายสิ่งเทียมอาวุธปืน เช่น ปืนบีบีกัน(BB GUN) ปืนที่ใช้เพื่อการกีฬา ปืนที่เป็นของเด็กเล่น หรือปืนที่เป็นของสะสม เหล่านี้ซึ่งอาจจะกำหนดในเรื่องของ คุณสมบัติผู้ที่มีสิทธิซื้อหรือกำหนดให้เป็นสินค้าต้องห้าม สำหรับเด็กบางวัย ควบคุมรูปร่างลักษณะกลไก ควบคุมความเร็วและแรงปะทะของกระสุนของสิ่ง เทียมอาวุธปืน ให้มีความแตกต่างกับอาวุธปืนจริงเพื่อแยกแยะ ได้ชัดเจน ไม่ต้องถึงขนาดที่ต้องขอ อนุญาตซื้อหรือขึ้นทะเบียนก็จะเป็นการช่วยควบคุมสิ่งเทียมอาวุธปืนให้อยู่ในจำกัดไม่แพร่หลาย เกินไปได้

2.4 ควรกำหนดบทลงโทษการซื้อขายสิ่งเทียมอาวุธปืนเหล่านี้ที่เป็นการซื้อขายโดยไม่ ปรากฏนามผ่านทาง อินเทอร์เน็ต โดยกำหนดบทลงโทษทั้งจำทั้งปรับ หรือการนำเข้า หรือส่งออก สิ่งเทียมอาวุธ โดยอาจกำหนดให้มีกฎหมายเฉพาะอีกบทหนึ่ง

3. ด้านบทกำหนดโทษ

3.1 ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่ง เทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 77 กำหนดบทลงโทษไว้สำหรับผู้ฝ่าฝืนเบาเพียงลหุโทษ ผู้ศึกษา เห็นว่าควรมีมาตรการทางกฎหมายควบคุมผู้ขายที่ไม่ได้รับอนุญาตให้แรงขึ้น โดยเห็นควรแก้ไข เพิ่มเติมเป็นว่า

“ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 47 หรือมาตรา 52 หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนายทะเบียนท้องถิ่นตาม มาตรา 51 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท”

ทั้งนี้ เพื่อต้องการให้เห็นว่าเป็นการไม่คุ้มกับการมาขายสิ่งเทียมอาวุธปืนเหล่านี้โดย ไม่ได้รับอนุญาตให้ถูกต้อง สถานที่ขายหรือจำหน่ายต้องมีที่ตั้งเป็นหลักแหล่งที่แน่นอนไม่ใช่อยาก ขายตรงไหนก็นำไปวางขายตามใจชอบเช่นตลาดแผงลอย ตามฟุตบาท งานวัดฯอย่างไร้การควบคุม อย่างที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

3.2 ควรต้องมีบทลงโทษแก่ผู้ที่มีสิ่งเทียมอาวุธปืนเหล่านี้ไว้ในครอบครองหรือพกพาบ้างไม่มากก็น้อยหรือต้องให้ถือว่ามีความผิดเท่ากับอาวุธปืนของจริงเพื่อควบคุมจำนวนผู้ครอบครองหรือพกพาให้อยู่ในวงจำกัด

4. ด้านการระงับการก่ออาชญากรรม

การเพิ่มบทลงโทษทางอาญาแก่ผู้ที่นำสิ่งเทียมอาวุธปืนเหล่านี้ไปก่อเหตุอาชญากรรมให้ใกล้เคียงกับการนำอาวุธปืนจริงไปก่อเหตุเพื่อลดช่องว่างทางกฎหมายแก่ผู้ที่มีเจตนาไม่บริสุทธิ์โดยควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติ ให้มีคำว่า “สิ่งเทียมอาวุธปืน” รวมเข้าไปด้วย ไม่ว่าจะเป็น ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 276 วรรคสาม กี่ดี มาตรา 277 วรรคสี่ตอนท้ายกึ่งดี มาตรา 335(7) กี่ดีมาตรา 337(2) กี่ดี มาตรา 340 วรรคสองกึ่งดี หรือมาตรา 340 ตรี กี่ดี เป็นต้น อีกทั้งควรแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 ในหัวข้อสิ่งเทียมอาวุธปืนให้ทันสมัยขึ้นเพื่อรองรับกับพัฒนาการของสิ่งเทียมอาวุธปืนทั้งหลายเหล่านั้น

เมื่อมีกรณีของการนำสิ่งเทียมอาวุธปืนเช่น บีบีกัน เป็นอัดลม,ปืนไปแฉ็ค เหล่านี้ไปใช้ในการก่อเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้นซึ่งถือว่าการกระทำความผิดดังกล่าวเป็นการใช้ในลักษณะที่ผิดวัตถุประสงค์ผิดประเภทซึ่งผิดจากความมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ของผู้ที่ผลิตคิดค้นเช่นผลิตขึ้นเพื่อใช้ในเกมส์กีฬาแต่นำมาใช้ในการก่อดังกล่าวส่อให้เห็นว่ามีเจตนาไม่ดีแล้ว

ตามปัญหาที่เกิดขึ้นดังที่ได้แสดงข้างต้นนั้นเห็นว่าเมื่อพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 ไม่สามารถควบคุมการซื้อพกพา การครอบครองสิ่งเทียมอาวุธปืน ได้ ย่อมเป็นช่องว่างในการเกิดขึ้นของปัญหาอาชญากรรมต่าง ๆ อันเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมได้ ซึ่งผู้ศึกษาเห็นว่าควรทำการแก้ไขและควบคุมสิ่งเทียมอาวุธปืนให้อยู่ในวงจำกัดต่อไป

เหตุที่ผู้ศึกษาได้แสดงดังกล่าวเป็นเพียงเหตุผลตามการศึกษาของผู้ศึกษาเท่านั้น ซึ่งผู้ศึกษาเห็นว่าหากมีการแก้ไข ควบคุมการซื้อขาย จำหน่าย ครอบครองพกพา ซึ่งสิ่งเทียมอาวุธปืนแล้วจะทำให้ลดปัญหาที่เกิดขึ้นจากอาชญากรรมในสังคมลงได้มาก